

Oleksy, Czesław

Symposium prawnicze w Łomży

Studia Teologiczne 2, 292-293

1984

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

wictwo. Odrzucał te formy czci oddawanej Maryi, które według niego są nieobecne w Piśmie św. — zwracanie się do Matki Bożej częstsze i serdeczniejsze niż do Jezusa Chrystusa, który jest jakoby sroższy.

Ks. prof. W. Hryniewicz przypomniał, że legat papieski na Soborze Trydenckim wypowiedział słowa: „Trzeba aby sąd rozpoczął się od Domu Bożego”. Istniała więc wówczas świadomość, że rozdział w Kościele jest karą Bożą za brak zdrowej reformy. Ks. Profesor wspominał też o trudnościach towarzyszących orzekaniu, które sobory są ekumeniczne.

Ks. bp A. Nossol wyjaśnił, że Luter zrażony ockhamizmem nie stworzył i nie chciał stworzyć systemu. Próbowali uczynić to jego kontynuatorzy. Luter był człowiekiem głęboko religijnym (odnosił wszystko do Boga), co nie oznacza, że był człowiekiem pobożnym. Jak było z tezami Lutera — nie wiadomo. Może rozpiisał tezy do książąt, a ci je rozpowszechniali. Luter był „biczem Bożym” na ówczesną sytuację w Kościele.

Kończąc obrady, Ks. bp ordynariusz E. Kisiel powiedział, że Kościołowi wciąż potrzebna jest odnowa. Jednak reforma, a także ekumenizm bez chrześcijańskiej miłości prowadzi donikąd.

Ks. rektor St. Piotrowski, podsumowując sympozjum, stwierdził, że wykłady i dyskusja pozwoliły inaczej spojrzeć na Marcina Lutera. Dziś jawi się on nam jako chrześcijanin wierzący i modlący się, a także dociekliwy teolog i żarliwy reformator, chcący powrotu do prawdziwego Kościoła, a nie jego podziału. I choć nie możemy przyjąć wszystkiego, co głosi Luter, to jednak rozumiemy dziś dużo więcej i lepiej. Wielkie znaczenie w stosunkach między Kościołami — katolickim i luterańskim — miała też pielgrzymka Jana Pawła II do Niemiec. „Z pewnością zakończył ks. Rektor — ta sesja naukowa z udziałem teologów tej klasy, co księża Profesorowie K.U.L., Eksperci Stolicy Apostolskiej w ruchu ekumenicznym, przedstawiciele bratnich nam wyznań, była wydarzeniem znaczącym naszej Alma Mater”.

KS. CZESŁAW OLEKSY

SYMPOZJUM PRAWNICZE W ŁOMŻY

Wydział Duszpasterstwa Ogólnego Łomżyńskiej Kurii Diecezjalnej inspirowany przez swego Arcypasterza zorganizował w dniu 14 IX 1983 r. sympozjum prawnicze, poświęcone najistotniejszym modyfikacjom w nowym Kodeksie Prawa Kanonicznego. Sympozjum, w którym wzięło udział ponad dwustu księży diecezjalnych, alumni ostatniego roku Seminarium oraz biskupi pomocniczy, przewodniczył biskup łomżyński Juliusz Paetz.

W ramach sympozjum wygłoszono trzy referaty. Pierwszy, zatytułowany *Idee przewodnie nowego Kodeksu Prawa Kanonicznego* wygłosił rektor ATK w Warszawie — ks. prof. dr hab. Remigiusz Sobański. Ks. Rektor poprzedził swój wykład uwagami o charakterze teoriopoznawczym i metodologicznym. Następnie naświetlił proces przystosowania prawa kościelnego do nauki Soboru Watykańskiego II, z kolei szeroko omówił pastoralny charakter nowego Kodeksu oraz uwybraźnił zastosowanie w

nowym prawie nauki o Kościele jako wspólnocie. Uwzględniając krytykę nowego Kodeksu na zakończenie mówca stwierdził, że „... z tym Kodeksem da się żyć”.

Drugi z kolei referat na temat *Nowe prawo małżeńskie Kościoła Katolickiego (wstępne refleksje)* przedstawił ks. prof. dr hab. Marian Żurowski z ATK. Ks. Profesor omówił miejsce prawa małżeńskiego w nowym Kodeksie, definicję małżeństwa według tego prawa, przeszkody małżeńskie, zgodę małżeńską, kanoniczną formę zawarcia małżeństwa, zagadnienie małżeństw mieszanych oraz problem separacji małżonków.

Po tych referatach rozpoczęła się dyskusja, w której uczestników interesowały zasadnicze nurty zmian w nowym prawie kościelnym, a szczególnie modyfikacje w prawie małżeńskim. Często wracano do zagadnień mających związek z ekumenizmem i niewiarą, dając wyraz aprobaty rozwiązaniom pozytywnym. Po dyskusji ks. bp Ordynariusz zaprosił wszystkich uczestników na obiad do swojego domu.

Trzeci wykład zatytułowany *Zarządzanie diecezją w nowym Kodeksie Prawa Kanonicznego* wygłosił Ks. prof. dr hab. Marian Fąka z Poznania. Mówca zapoznał audytorium z prawami i obowiązkami biskupa diecezjalnego oraz z urzędami i instytucjami w ramach Kurii i diecezji według nowego prawa kanonicznego. Po referacie dalej kontynuowano poruszoną problematykę w dyskusji, często nawiązując też do referatów wcześniejszych.

Na zakończenie ks. bp J. Paetz złożył serdeczne podziękowanie za udział w symposium wszystkim księżom profesorom i uczestnikom oraz mocno podkreślił potrzebę podobnych spotkań.

KS. JÓZEF M. DOŁĘGA

ANTROPOLOGICZNE ASPEKTY W PIELGRZYMIM NAUCZANIU JANA PAWŁA II

W dniach 18 XII 1983 r. i 15 I 1984 r. odbyło się symposium, zorganizowane przez ks. dra Józefa M. Dołęgę i alumnów drugiego roku, na temat aspektów antropologicznych w pielgrzymim nauczaniu Jana Pawła II. Uczestników symposium powitał ks. prefekt Jerzy Abramowicz, który podkreślił znaczenie tego symposium, z racji na pogłębianie naszej świadomości na temat działalności papieża Jana Pawła II w Kościele powszechnym.

Inicjator symposium J. M. Dołęga, w zagajeniu spotkania, podkreślił podstawowe aspekty antropologiczne w pielgrzymim nauczaniu Jana Pawła II. Do tych aspektów zaliczył zagadnienie człowieka jako osoby, problem rodziny i narodu oraz zagadnienie kultury ze szczególnym uwzględnieniem takich wartości, jak: prawda, godność człowieka, praca i spokój.

Wprowadzenia formalnego do symposium dokonał Andrzej Równy, podkreślając znaczenie idei zawartych w pielgrzymim nauczaniu Jana Pawła II, które powinny stać się podstawą naszej refleksji nad człowiekiem i jego misją w świecie.

Przebieg pielgrzymki do Meksyku zreferował Krzysztof Ogrodnik, który zaznaczył w szczególny sposób znaczenie tej pielgrzymki w całym